

עפ"ת 50654/04/18 - רביע אמיר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 50654-04-18 אמיר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ד"ר חיה זנדברג
מערער	רביע אמיר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק-דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה (כב' השופט ארנון איתן) בתת"ע 17-06-7397 מיום 15.3.18.

1. ביום 15.6.2017 הוגש נגד המערער "הזמנה לדין וכתב אישום", ובו יוחסו לו שתי עבירות: האחת, עבירה של נהיגה בקלות ראש, בכך שנהג ברכב שמיועד להסעת מטענים כאשר מאחור אין מושבים, והסעי ברכב כ-9 אנשים, אשר היו יושבים על המושט, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. השנייה, עבירה של נהיגה ברכב כשמעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
2. לפי האמור בכתב האישום הנ"ל, העבירות בוצעו ביום 14.5.2017 בשעה 03:30 בכביש 437 כיכר אדם. מטען הרכב, ביניהם ילד כבן 3 וחתיכת מתחת לניל שנה. לציון כי ברכב היו מזונוס...". עוד נכתב כי-
3. "במהלך ביוע מחסום משטרי שנרתי לאכיפת תנועה, פשיעה זפת"ע בכיכר אדם עצרתי את הרכב הנ"ל וביקשתי מהנהג להציג בפניי רישיונות. תו"כ בדיקת הנהג במסוף המשטרי ביקשתי ממנו שיפתח את הדלת האחורית של הרכב. כאשר הוא פתח הבחנתי כי ברכב בנא המטען ושנה כתשעה אנשים אשר ישבו על מזונוס כאשר אין מאחור מושבים לנסעים. לציון כי ביניהם היו שני ילדים, האחד מתחת לניל 3 וחתיכת בתוך עריסה מתחת לניל שנה. לציון כי האנשים ישבים מאחור כאשר אין להם אפילו במה לריאוח והיו צפופים אחד עם השני דבר אשר מסכן את חייהם. כששאלתי את הנהג מה זה אמור להביע, ענה לי כי 'אין לי מה להגיד'. הם הביעו אחרי טיול. הוסברה לנהג מהות העבירה. לאחר בדיקת מסוף התברר כי הנהג הנ"ל בכלל אינו מורשה לנהוג ברכב זה ודרגת הרישיון שלו אינה תואמת לסוג הרכב בו נהג וציפיתי לו את הסעיף הנוסף על כך. ביקשתי ממנו להוריד את האנשים מהרכב ואלה נסעו במונית. הוסבר לנהג מהות העבירות ונרשם דו"ח הזמנה לדין בהתאם".
4. דברי הנהג, כפי שגרשמו בטופס הנ"ל היו: "מצטער... אתם צודקים. אני עובד עם הרכב הזה כבר 8 חודשים ולא ידעתי".

הכרעה הדין

5. ביום 19.7.2017 הורשע הנאשם על-פי הודאתו, ובית המשפט קמא הורה על הזמנת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות וכן על הזמנת חקיקר מבחן.
6. ביום 7.9.2017 התקבלה חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות, שקבעה כי המערער מתאים לביצוע עבודות שירות.
7. ביום 25.12.2017 התקבל חקיקר מפורט מטעם שירות המבחן. בחקיקר מופיעה התייחסות לעברו הפלילי של המערער (שריצה בעבר עונשי מאסר בפועל), כמו גם התייחסות לעברו התעבורתי של המערער. לצד זאת, מופיע בחקיקר תיאור של השתקמותו המבורכת של המערער (שהוא כיום בן 29), לאחר שנגמל מסמים, נישא לאשה, נולדו לו בת, שנה את מקום מגוריו והחל לעבוד - מזה למעלה משנה - בעבודה מסודרת וקבועה, לשביעות רצון הממונים עליו, שתיארוהו כעובד מצטיין.
8. המלצת שירות המבחן הייתה להימנע מהסלת עונש מאסר על המערער, ולו מאסר בעבודות שירות, נטח ההליך השיקומי שעבר המערער. עוד המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן על המערער למשך שנה, במסגרתו ישתתף המערער בקבוצה למינעת רידידים בעבירות תעבורה.
9. המלצה נוספת של שירות המבחן הייתה כי על המערער יוטל צו של"צ בהיקף של 250 שעות, שנועד להבדיר למערער את חומרת מעשיו, וכן מאסר על תנאי.
10. לעניין עונש פסילה בפועל, המלצת שירות המבחן הייתה להטיל על המערער פסילה קצרה ככל האפשר כדי לא לפגוע בעבודתו.

גזר הדין

11. ביום 18.1 טענו הצדדים לעונש. התביעה ביקשה כי על המערער יוטל עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-60 יום, מאסר על תנאי, פסילה שלא תפחת מששה חודשים, כולל הפעלת פסילה על תנאי של חודשים, כך שתקופת הפסילה לא תפחת משמונה חודשים, וכן קנס.
12. הסגנון ביקש לתת למערער הזדמנות נוספת, צין כי מזה כחמש שנים המערער לא היה מעורב בפלילים, וכי לעניין העבירה בה הורשע, של נהיגה ברכב ללא רישיון מתאים לסוג הרכב - מאז ביצוע העבירה המערער החל ללמוד נהיגה גם על סוג הרכב האמור.
13. ביום 15.3.2018 גזר בית המשפט קמא את דינו של המערער לאמור:
(א) פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים, והפעלת פסילה על תנאי למשך חודשים מתיק 17-01-9256, וזאת לריצוי בחופף.
(ב) פסילה על תנאי ל-4 חודשים וזאת על תנאי ל-3 שנים.
(ג) מאסר על-תנאי.
(ד) קנס בסך 1,000 ₪.
- (ה) צו של"צ בהיקף של 250 שעות בהתאם לתכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.
- (ו) צו מבחן למשך שנה, במסגרתו יוטל חלק בקבוצה הטיפולית המוצעת על ידי שירות המבחן.

14. על גזר דין זה הוגש הערעור הנכוח.

הערעור

15. עו"ד תומר גנול, בא-כוחו המלמד של המערער, טען כי בית המשפט קמא הטיל על המערער עונש חמור, החורג מרף הענישה המקובל. במיוחד, הדגיש עו"ד גנול כי למערער רישיון נהיגה מדרגה B החל משנת 2011. לכן, סבר המערער כי הוא רשאי לנהוג על הרכב בו נהג. כאשר מלה המערער כי רישיון הנהיגה שלו אינו מספיק על מנת לנהוג ברכב בחברה בה הוא מועסק, הוא פנה ללימודי נהיגה וכיום הוא אחוז ברישיון נהיגה לרכב של עד 15 טון. לפיכך, כך לטענתו ב"כ המערער, העבירה של נהיגה ללא רישיון המתאים לסוג הרכב, היא בנסיבות העניין, עבירה מינורית, שאינה מצדיקה ענישה כה חמורה.
16. עוד טען עו"ד גנול כי רכבי הענישה הרבים שהוטלו על המערער, ובכללם השילוב בין פסילת רישיון נהיגה, צו של"צ וצו מבחן, הם קשים מאוד ליישום בחיי המציאות, ושילוב זה - ובמיוחד רכב הפסילה בפועל - עלולים להקשות עוד מאוד על המערער להמשיך בעבודתו, שהוא חיונית לפרנסתו ולשיקומו, ושהיא מחייבת שעות עבודה רבות.
17. מנגד, עו"ד ענת ברוכי-יריב, באת הכוח המלומדת של המשפחה, התנגדה לקבלת הערעור. עו"ד ברוכי-יריב הדגישה כי המערער הורשע בשתי עבירות, ולא רק בעבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון המתאים לסוג הרכב. עו"ד ברוכי-יריב הדגישה את החומרה הרבה הגלומה בעבירה הנוגעת להסעתם של כתשעה נוסעים על גבי המשטח ברכב המיועד להסעת מטענים, ובהם גם ילד כבן 3 וחתיכת, תוך סיכון ברור לנסועים.
18. כן התייחסה עו"ד ברוכי-יריב לעברו התעבורתי של המערער, הכולל עונש פסילה, שהסתיימה ימים בודדים לפני ביצוע העבירות בתק הנוכחי. היא אף הדגישה שעונש הפסילה שגזר בית המשפט קמא כולל הפעלה של פסילה על תנאי מתיק קודם **בחופף** לפסילה, שהוטלה בתק הנוכחי. לטענתה, בנסיבות אלו, העונש שהוטל על המערער סביר ומידתי, ואינו חורג כלל ועיקר ממתחם הענישה המקובל.

דין והכרעה

19. לאחר העיון החלטתי לדחות את הערעור. אין בעניינינו כל חריגה מרף הענישה המקובל, והאסמכתאות שהציג הסגנון המלומד בהקשר זה אין בהן כדי לתמוך בעמדתו נוכח נסיבותיהן השונות.
20. עיקר החומרה בעניינינו נובעת מהעבירה של הסעת תשעה נוסעים ברכב המיועד להסעת מטענים, ובהם ילד קטן וחתיכת. המדובר בעבירה המסכנת את הנוסעים סיכון של ממש, ונהג המסיע נוסעים בדרך זו נוהג בקלות ראש. ברי כי לא ניתן להשלים עם מצב של "סמור", ושל "היה בסדר" במסגרת הניסיעה על הכביש.
21. ועוד: למערער עבר תעבורתי, והעובדה שהוא ביצע את העבירות נשאו ההליך הנוכחי זמן קצר לאחר שסיים את תקופת הפסילה שנגזרה עליו בתיק קודם בוודאי יוצרת ממד נוסף של חומרה.
22. אמנם כן, המערער מצוי בתהליך שיקום של ממש, וניכר השניו שעבר עליו בכל אורחות חייו, וחשוב עד מאוד שלא לפגוע בתהליך חייו. אך מטעם זה ממש, לא ראה בית המשפט קמא לעלו עונש מאסר בפועל ואף לא עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. כדברי בית המשפט קמא:
- "עמדתו כי הנאשם על אף עברו הוכיח כי הוא ראוי לקבל הזדמנות זו כדי להמשיך ולשפר את מסגרות חייו. כפי שצוין שירות המבחן הטלת מאסר בפועל יסיג את המאמץ אותו עשה הנאשם עד כה לאחור, ואף עונש במסגרת עבודות שירות אינו ישים במצב קעת עת הוא נדרש לפרנס את משפחתו ולשמר את המסגרת התעסוקתית".
23. גזר דינו של בית המשפט קמא הוא מפורט, כולל את כלל השיקולים הצריכים לעניין, והוא מאזן בתוכו את האינטרסים המתנגשים, אינטרס השיקום הזה, ואינטרס ההגנה על שלום הציבור הזה, תוך שהוא מתיישב היטב עם עיקרון ההלילה, שהוא העיקרון המנחה בענישה (סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977).
24. על-כן, אין כל עילה להתערב בגזר דין מאוזן ומידתי זה.

מטעמים אלה, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 יולי 2018, בהעדר הצדדים.